

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

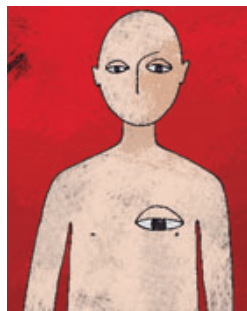
Director: Joan Ramon Balgas.**Subdirector:** Eric Guinart.**Gerent d'AdP:** Josep Segura.**Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pampa Gallego, Irene Casasayas i Clara Garriga. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco.**Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morant. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. **ANDORRANA DE PUBLICACIONS Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** Pilar Torralbé, David Aurió, Xavier Farran i Nelly Dedea. **Cap Àrea Monogràfica:** David Aurió. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz. **EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDICO DE CATALUNYA**

Coses que passen

Ideologia i Govern fidel al seu programa electoral

JOSEP ANTON

Rosell Pujol

NOE

Tot és interpretable i cadascú pot dir la seva. Això sí, convé no fer trampes. Ja fa dies que la temàtica dels partits i les seves ideologies es discuteixen. També la minoria en què es troba el Govern. Ningú no ho discuteix. Repetir el tema és caure en les velles teories de Perogrullo, immortalitzat pel genial **Quevedo**.

Amb majoria, l'electorat va decidir que havien de governar els socialdemòcrates. I ho va fer en virtut d'un programa electoral molt transparent. Alguns voldrien que tot seguís com sempre. És impossible, perquè es va votar canvi. El canvi afecta tothom. Parlar de Govern de coalició és quimèric si no s'estableixen unes condicions acceptables per a tots i especialment per a qui té l'obligació de governar. L'art de marjar la perduda condueix a eternitzar les discussions secundàries en detriment de les primàries.

Es parla dels partits i la ideologia. Ho destaquen sobretot aquells que no han sabut estar al nivell del que un partit polític reclama i per això sempre han navegat per rius secundaris. Lluny es troben aquells temps amb partits de classe que plantejaven des de la societat reivindicacions

a l'Estat i que veien créixer uns corrents que debatien els problemes màxims i mínims. Lluny queden també els partits interclassistes que volien ser intermediaris entre la societat i l'Estat en nom d'una majoria social. Aquesta mancança, uns la intenten reparar i d'altres desitgen el que vol la minoria social. Són precisament els que parlen del Govern minoritari. És fàcil parlar d'ideologia si no es pertany a cap partit. El professional de la política no pot abandonar la seva vocació ideològica, sobretot quan guanya unes eleccions. I menys encara les promeses electorals nascudes de la pròpia ciutadania. En la marxa de la societat a l'Estat no es pot abandonar la primera per caure en el segon. És simplement ser coherent. ■

Periodista.

redaccio@andorra.elperiodico.com